Domány András

Nem akkora rejtély

VISSZHANG - LVIII. évfolyam, 17. szám, 2014. április 25.

Hová tűnt a külhoni magyarok több tízezer levélszavazata? – kérdezi Róna-Tas Ákos (*A levélszavazatok rejtélye*, *ÉS,* 2014/16., ápr. 18.). Nem érti, hogy ha több mint 190 000 ember regisztrált, akkor közülük miért csak 128 000 szavazott. Továbbá irreálisan kevésnek tartja a 218 érvénytelen szavazatot, és irreálisan soknak a Fidesz–KDNP-listára jutott 95,5 százalékot. Szerintem sem minden világos, de a szerző néhány fogalmat összekevert.

A Nemzeti Választási Iroda honlapjáról kiderül, hogy 193 793, magyarországi állandó lakhellyel nem rendelkező állampolgár jelentkezett be előzetesen a levélszavazásra, és közülük 158 654 juttatta el szavazatát ténylegesen (személyesen vagy közvetítőt igénybe véve) valamelyik külképviseletre, hazai választási irodába vagy közvetlenül az NVI-hez. Itt valóban van egy bő 35 000 fős különbség, ami nehezen magyarázható: ennyien meggondolták magukat, és mégsem szavaztak.

Aki szavazott, annak a következőt kellett tennie: a szavazatát beletenni egy borítékba, és azt lezárni, majd kitölteni és aláírni az adatlapot, amelyből azonosítható, hogy ki szavazott, és ezt az egészet beletenni egy másik borítékba, amelyet szintén lezár. Ez elég világos és – feltéve, hogy egyáltalán elfogadjuk a határon túliak ilyetén szavazati jogát – elég logikus is. Ennek ellenére a beérkezett szavazási iratok közül csak 128 712 darab volt érvényes. Ez az az adat, amelyen már az előzetes ellenőrzés során sokan szörnyülködtek és értetlenkedtek, erről szólt Pálffy Ilona NVI-elnök idézett nyilatkozata is. Az irat több okból lehetett érvénytelen: például mert a két boríték bármelyikét nem zárták le; az adatlapot hiányosan töltötték ki vagy nem írták alá; a szavazó személyazonosságát nem lehetett egyértelműen megállapítani. Az ilyen érvénytelenséget még az előtt állapították meg, hogy a szavazatot magát megnézték volna.

A 128 712 érvényes szavazási irat közül 116-ban nem volt szavazólap. Tehát épp a lényeget felejtette ki az illető. Maradt 128 596, és ezek közül volt mindössze 218-ban érvénytelen a szavazólap a felbontott belső borítékban. Ez azt jelenti, hogy nem volt rajta bélyegző, illetve a szavazó vagy egynél több listához tett jelet, vagy egyhez sem. Róna-Tas Ákos tehát az érvénytelen *szavazási iratok* és az érvénytelen *szavazólapok* számát keverte össze, amit megkönnyített, hogy a *Heti Válasz*nak április 1-jén nyilatkozó Pálffy Ilona is pontatlanul fogalmazott, „érvénytelen *szavazatok*”-ról beszélt, amit a törvény nem ismer.

Hogy a leadott érvényes szavazatokból majdnem annyit kapott a Fidesz, mint régen a Hazafias Népfront, azon nem nagyon csodálkozom. Legfeljebb a Jobbiknak vártam több ottani voksot, de lehet, hogy a szélsőjobb párt elriasztotta a külhoni szavazók jelentős részét adó erdélyieket „A Székelyföld nem Románia” és ehhez hasonló jelszavakkal, hiszen az ilyen fellépésnek ők isszák meg a levét, akik ott maradtak a vendégtüntetők hazatérte után. Mindezzel együtt igaz persze, hogy a levélszavazás bevezetett rendszere alkalmat ad a kideríthetetlen manipulációkra, és a szerző joggal gyanakszik. Ám nem jó, ha az indokolt kétely tévedéssel keveredik.